

[Ingmar Wagner.]

der i onsdags havde en stor leder om dette ud fra nogenlunde samme synspunkter, som jeg har. En lang række andre aviser har også omtalt problemet, netop med henblik på, at soldaterne gik ud fra, at de skulle hjemsendes den 24. oktober. Selv om det skulle være en gammel forordning, synes jeg alligevel, forsvarsministeren skulle følge med tiden og imødekomme soldaternes ønske, så de kan komme hjem på onsdag.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Alt skal jo have en ende, og tre minutter er ikke meget, når der er forskellige bemærkninger at gøre. — Det er kun to minutter, siger den højtærede formand.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger i anledning af statsministerens mange ord, kolossalt mange ord. Hvis den højtærede statsminister tidligere havde sagt det, han nu siger vedrørende åbningstalen, var vi blevet fri for at føre debatten, for det er i og for sig det, jeg har været ude efter at få anerkendt, at åbningstalen skulle have haft en anden form i forhold til trontalen, som vi kaldte den i gamle dage. Der er altså ikke mere at sige til det.

Så sagde statsministeren om den almindelige økonomiske og valutariske situation, at det, der var gennemført i 1954 og 1955, havde hjulpet. Men statsministeren glemmer med sine mange ord at drage linjen videre og stille spørgsmålet: ja men hvis der kommer nye vanskeligheder, kan vi så fortsætte ad den linje, der her er lagt til grund? Jeg vil bestemt holde på, at virkningen af den lovgivning er opbrugt, og så står vi over for det, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard talte om, at skattevejen er spærret. I det øjeblik det ærede medlem siger det, bliver det pludselig ikke længere folketinget i bred almindelighed eller statsministeren, der bestemmer, om der skal være valg, så træffes afgørelsen dernede hos det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. (*Bertel Dahlgaard:* Det var meget fornuftigt!). Ja, det er i mange situationer meget fornuftigt.

Således som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard talte i dag, synes jeg langt bedre om ham. (*Munterhed*). Jo, det gør jeg, det

skal jeg lige love for. Når jeg kritiserede det ærede medlems tale og dens indhold, var det, for at bruge det ærede medlems egen vending, for at drage omsorg for, at det ikke skulle blive en vane, og jeg forstod på det ærede medlems tale i dag, at det ikke skulle blive en vane. Det ærede medlem blandede statsgælden sammen med Danmarks udenlandsgæld, og det ærede medlem må om mig ikke i denne forbindelse bruge ordet fiffig, for det, jeg citerede vedrørende nedgangen i vor udenlandske nettogæld i årene 1951-53, og den vending, jeg brugte, har jeg taget fra professor Philips betænkning, hvor det ærede medlem vil kunne læse det på side 101.

Endelig må jeg sige til det ærede medlem — jeg ved, den højtærede formand har ret til at se alvorligt på mig — det ærede medlem lægger så megen vægt på, hvorledes partierne får deres penge. Det er også værd at lægge vægt på det, men nu står jeg med det radikale Holbæk Amts Venstreblad, og i dette radikale blad læser man bl. a., at der for tiden landet over sælges en pjece, altså en radikal pjece, og så refererer man, at den fortæller om statens økonomi o. s. v. Det er de radikale, der sælger den, og den fortæller altså om de social-liberale ideer. Men til denne pjece er der knyttet en rebus, og hvis man kan løse denne rebus, kommer man med i en lodtrækning om en række store gevinster, hvoraf hovedgevinsten er en fabriksny personbil, Renault 4 — og så er der nogle mærker. Den har en værdi af 15 663 kr., hvori er indbefattet indkomstskatten på noget over 2 000 kr. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem: er det ikke en forkert måde at sælge den radikale politik, de social-liberale ideer, på? Jeg erindrer jo, hvorledes det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, når vi har drøftet tipstjeneste, meget alvorligt har hævet sin pegefinger og sagt: nu forfalder det høje ting vel ikke til fortabelse til spilledjævelen? Er det ikke forfærdeligt, hvad der sker på dette område?

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Den højtærede statsministers tale var i mange henseender en meget interessant tale, og hvis man kunne håbe, at holden ikke var så besværlig, som loven formentlig har været ærlig, ville meget af